Mart on munnini mudane,
Kellani kesi wesine.
Pere tütar tütrekene,
Pere poega saapa sääri,
Pere tütar kuldad kinga,
Peremees pere mehekene,
Tehke lahti laiad uksed,
Laske sisse ka tulla!

Nüid lähwad Mardid tuppa ja Mardi sandi naesel on lõnga pool ka pius, lükab pooli käte wahel jooksma ja ütleb: „Puts wirr ja pakub takudest keerutud lõnga müia. Selle peale wõtab ta kael kotist teri, istub lõukasse wiskab teri ja hüiab: „tibu, tibu, tibu" meie söödame Teie kanu, sellepärast peate Teie meie eest ka muret sema. On nad talu rahwa käest andid saanud, siis lähwad minema ja tänawad:

„Aitema Mardid tänawad,
Hüwa andi andemasta,
Känu kaela käänemasta,
Suurta mutsu murdemasta.
Siia tõusku tõmud härjad,
Kasuzu kari kiriwasta."

6.

Miks me muidu ölut juume,
Kui ep tee öllele ilu;
Kallal kahte naljakesta,
Umalale uute kuube.
Tulzem tänna noori meesi,
Ma wiin kotile kodusse.
Panen parre ääre peale,
Sealt mina tükin tünderida,
Pukin poole waatisida.
Oksast saaks must söömа lauda,
Pinnast perel lusikida.

7.

Tere armas wend!
Miks sa kurdad mind?
Sinul hea meel?
Minul raha weel.
Esimene süid
Kulli kala küis,
Sööju sinu ära;
Et sina minu maha jätsid,
Ilma rahwa ilu pärast,
Walla rahwa wale pärast,
Kihel konna keelde pärast.
Sinu aeg oli ammu,
Minu rööm oli roodsikene.